

แบบบันทึกข้อมูล รากวัฒนธรรม “ของดีบ้านฉัน”

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล อำเภอห้วยเก้ง จังหวัดเพชรบูรณ์

คำนำ

เอกสารแบบฉบับบันทึกข้อมูล รากวัฒนธรรม “ของดีบ้านฉัน” สภาวัฒนธรรมตำบลวังบาล อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดี ของตำบลวังบาล เพื่อให้ผู้สนใจได้ศึกษา และเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสืบสาน ประเพณี วิถีชีวิตและความเป็นผู้ของชาวตำบลวังบาล

องค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล ได้จัดทำแบบฉบับบันทึกข้อมูล รากวัฒนธรรม “ของดีบ้านฉัน” หวังเป็นอย่างยิ่งจะได้เป็นข้อมูลในการศึกษา ค้นคว้าเป็นอย่างดี ในการนี้ขอขอบคุณ ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้การบันทึกข้อมูล รากวัฒนธรรม “ของดีบ้านฉัน” เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
- สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
- ด้านเกษตรกรรม	๗
- ด้านหัตถกรรม	๑๔
- ด้านอุตสาหกรรม	๓๕
- ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๘
- ด้านศิลปกรรม	๓๘
- ด้านภาษาและวรรณกรรม	๔๐
- ด้านอื่นๆ	๔๐

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมา

ตำบลวังบาล เป็นตำบลที่เกิดขึ้นมานานแล้ว พร้อมกับการแบ่งเขตพื้นที่อำเภอ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ ซึ่งเดิมเล่าว่าอพยพมาจากหลวงพระบางและเวียงจันทน์ ประเทศลาว ภาษาพูดจะเป็นภาษาถิ่น สำเนียงคล้ายคนลาว แต่มีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเอง เป็น ๑ ใน ๙ ตำบลของอำเภอหล่มเก่า อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล มีทั้งหมด ๑๗ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านชาวเขา จำนวน ๓ หมู่บ้าน โดยชาวเขาเป็นชาวเขาเผ่าม้ง และหมู่บ้านที่อยู่พื้นราบ ๑๔ หมู่บ้าน ดังนี้

บ้านภูปูน อยู่ในเขตของหมู่ที่ ๑ ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านนาทรายมาทำการเกษตรบริเวณนี้ เนื่องจากทำเลที่ตั้งมีความสมบูรณ์ เป็นพื้นที่เชิงเขาซึ่งบริเวณนี้มีถ้ำอยู่ มีชื่อว่า ถ้ำภูปูน (หินปูน) ต่อมา มีการตั้งบ้านเรือนเยอะขึ้น จึงได้แยกออกมาตั้งหมู่บ้านใหม่ชื่อว่าบ้านภูปูนมาจนปัจจุบัน

บ้านนาทราย อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๒ และ ๓ ของตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากเมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว มาตั้งบ้านเรือนในบริเวณนี้ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ ปีที่ผ่านมา โดยบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านมีลักษณะเป็นดินทราย แหล่งทำการเกษตรเป็นดินทราย จึงได้ชื่อว่าบ้านนาทรายมาจนปัจจุบัน

บ้านน้ำครั่ง อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๔ และ ๕ บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านมีลักษณะดินอุดมสมบูรณ์ มีต้นจามจุรีขึ้นตามริมน้ำมากมาย เหมาะแก่การประกอบอาชีพเลี้ยงกุ้ง ซึ่งเป็นอาชีพเสริมของชุมชนในอดีต และเมื่อมีการเก็บเกี่ยวครั้งจากต้นจามจุรีในฤดูฝน จะชะน้ำของครั้งสีแดงลงไปในลำน้ำทำให้เกิดน้ำมีสีแดงเหมือนน้ำครั่งจึงเรียกชื่อลำห้วยว่าห้วยน้ำครั่งและนำมาใช้ตั้งชื่อหมู่บ้านเมื่อชุมชนหนาแน่นขึ้น

บ้านหนองไผ่ อยู่ในเขตท้องที่ หมู่ที่ ๖ ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านน้ำครั่งและเมืองเลย เนื่องจากทำเลที่ตั้งมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่และบริเวณของหนองน้ำมีต้นไผ่ขึ้นอยู่มากมายชาวบ้านเรียกบริเวณนั้นว่าหนองไผ่ ต่อมา มีการตั้งบ้านเรือนเยอะขึ้นจึงแยกออกมาตั้งหมู่บ้านใหม่ว่า บ้านหนองไผ่

บ้านน้ำครั่งน้อย อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๗ ตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านน้ำครั่ง หมู่ที่ ๔, ๕ ตำบลวังบาล โดยมีการอพยพมาตั้งรกรากครั้งแรก ๔-๕ ครั้วเรือนโดยอพยพมาทำนาบริเวณที่ลุ่มติดห้วยน้ำครั่ง ต่อมา มีการแยกครัวเรือนและมีการอพยพมามากขึ้น จึงแยกหมู่บ้านใหม่โดยแยกออกจากหมู่ที่ ๕ บ้านน้ำครั่งมาเป็นหมู่ที่ ๗ บ้านน้ำครั่งน้อย มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือนายเคลื่อน โถเมือง

บ้านวังบาล อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๘, ๙, ๑๐ และหมู่ที่ ๑๕ ตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากเมืองล้านช้าง หลวงพระบาง น้ำหลี่ แสทวิ ประเทศลาว ตามหลักฐานสมุดข่อยวัดบ้านโตก ซึ่งพระอธิการจำปา ฐิตธัมโม เป็นผู้บันทึกไว้ โดยผู้คนอพยพตั้งบ้านเรือนบริเวณนี้ประมาณ ๒๐๐ ปีที่ผ่านมา โดยการนำของขุนวังและขันบั้งบาล โดยบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านมีลักษณะดินอุดมสมบูรณ์ ที่ตั้งในอดีตของชาวบ้านวังบาลอยู่บริเวณวัดศรีฐานในปัจจุบัน ซึ่งต่อมามี

การอพยพมาเพิ่มมากขึ้นและมีการออกลูกหลานขยายเผ่าพันธุ์มากขึ้นจึงเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ชื่อบ้านวังบาลตั้งชื่อตามผู้นำที่อพยพในครั้งแรก ปัจจุบันบ้านวังบาลแยกเป็น ๔ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๘, หมู่ที่ ๙, หมู่ที่ ๑๐, หมู่ที่ ๑๕ และอีกนัยหนึ่งคำว่าวังบาลมาจากคำว่า วังบ้าน (บ้าน ภาษาลาวพื้นเมืองแปลว่าบ้าน, ชำรุด, พัง) “วังบ้าน” ในที่นี้หมายถึง การทั้งหลายของวังน้ำ ของลำห้วย ซึ่งถูกกัดเซาะเป็นวังกว้าง จึงเรียกชื่อบริเวณนี้ว่าวังบ้าน ต่อมาเพี้ยนมาเป็นวังบานและเพี้ยนมาเป็นวังบาล

บ้านเหมืองแบ่ง อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านวังบาลและอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากทำเลที่ตั้งมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่ราบเชิงเขา มีความลาดชัน จากทิศตะวันตก ลงมาทางทิศตะวันออก ราษฎรที่มาบุกเบิกคนแรกคือ “บุญกัฏฐ” ต่อมามีคนอพยพมามากขึ้นจึงได้ดำเนินการขุดเหมือง (คลองส่งน้ำ) เพื่อแบ่งปันน้ำทำการเกษตร จึงได้ชื่อว่าบ้านเหมืองแบ่งตั้งแต่นั้นมา

บ้านขึ้นาค อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านวังบาล ที่ตั้งของหมู่บ้านมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่ราบเชิงเขา มีความลาดชัน จากทิศตะวันตก-ตะวันออก หมู่บ้านนี้มีลำน้ำขนาดเล็กไหลผ่านชื่อว่าห้วยขึ้นาค โดยบริเวณลำห้วยมีฝักพื้นเมืองชนิดหนึ่งขึ้นอยู่จำนวนมากจึงได้ชื่อว่าห้วยขึ้นาค

บ้านห้วยหอย อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๓ ตำบลวังบาล ประชาชนส่วนใหญ่อพยพมาจากบ้านวังบาลและตำบลหินสาว เนื่องจากทำเลที่ตั้งมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่ราบเชิงเขา มีความลาดชัน จากทิศตะวันตก ลงมาทางทิศตะวันออก บริเวณหมู่บ้านมีลำธารไหลผ่านชื่อห้วยหอย เป็นลำธารขนาดเล็ก ไหลผ่านร่องหิน น้ำมีความเย็นมาก และบริเวณดังกล่าว มีหอยชุกชุมมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านตามลำห้วย ชื่อบ้านห้วยหอย

บ้านทับเบิก อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๔ ตำบลวังบาล ตั้งอยู่จุดสูงสุดของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากรเป็นชาวเขาเผ่าม้ง โดยในอดีตได้อพยพหนีเข้าป่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ และเข้ามาขอตัวเป็นผู้พัฒนาชาติไทย เมื่อปี ๒๕๒๕ จนปี ๒๕๓๖ จึงได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้นตรงกับตำบลวังบาล เป็นหมู่ที่ ๑๔ โดยมีชื่อตามตำนานการอพยพเข้ามาของกองทัพปลดปล่อย ของกองกำลังผู้พัฒนาชาติไทย จึงตั้งชื่อหมู่บ้านทับเบิก

บ้านทับเบิก อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๔ ตำบลวังบาล ตั้งอยู่จุดสูงสุดของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากรเป็นชาวเขาเผ่าม้ง โดยในอดีตได้อพยพหนีเข้าป่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ และเข้ามาขอตัวเป็นผู้พัฒนาชาติไทย เมื่อปี ๒๕๒๕ จนปี ๒๕๓๖ จึงได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้นตรงกับตำบลวังบาล เป็นหมู่ที่ ๑๔ โดยมีชื่อตามตำนานการอพยพเข้ามาของกองทัพปลดปล่อย ของกองกำลังผู้พัฒนาชาติไทย จึงตั้งชื่อหมู่บ้านทับเบิก

บ้านทับเบิกใหม่ อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑๖ ตำบลวังบาล ตั้งอยู่จุดสูงสุดของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากรเป็นชาวเขาเผ่าม้ง โดยในอดีตได้อพยพหนีเข้าป่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ และเข้ามาขอตัวเป็นผู้พัฒนาชาติไทย เมื่อปี ๒๕๒๕ จนปี ๒๕๓๖ จึงได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้นตรงกับตำบลวังบาล เป็นหมู่ที่ ๑๔ โดยมีชื่อตามตำนานการอพยพเข้ามาของกองทัพปลดปล่อย ของกองกำลังผู้พัฒนาชาติไทย จึงตั้งชื่อหมู่บ้านทับเบิกต่อมา มีการขยายพื้นที่มากขึ้นเนื่องจากจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจึงแบ่งหมู่บ้านเป็นอีก ๑ หมู่บ้านคือบ้านทับเบิกใหม่ หมู่ที่ ๑๖

บ้านนาสะอั่ง อยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑๗ ตำบลวังบาล ตั้งอยู่จุดสูงสุดของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากรส่วนใหญ่อพยพมาจากประเทศลาวในพื้นที่ที่ติดกับจังหวัดน่านกว่า ๓๐ ปี มีภาษาวัฒนธรรมและประเพณีเฉพาะตัว นับถือทั้งศาสนาพุทธ คริสต์และผีบรรพบุรุษ ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป สภาพการตั้งบ้านเรือน จะกระจายอยู่ในแอ่งหุบเขา มีพื้นที่ว่างโดยรอบบ้านแต่ละหลังใช้เป็นพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชสวนครัวและเลี้ยงสัตว์

“องค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล” ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ และใช้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในเขตตำบลวังบาล

เว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลวังบาล : www.wangban.go.th

โทร ๐ ๕๖๗๔ ๗๕๓๒ แฟกซ์ ๐ ๕๖๗๔ ๗๕๓๒

๒.๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๒.๑.๑ สภาพทั่วไป

๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

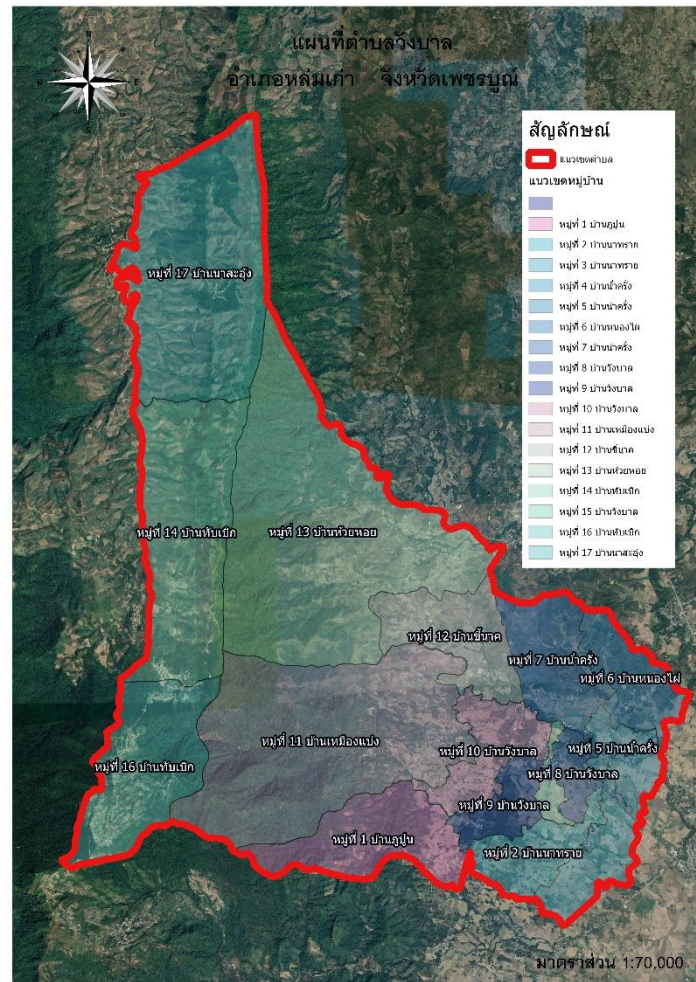
ตำบลวังบาลเป็นตำบล ๑ ใน ๙ ตำบลของอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ห่างจากที่ว่าการอำเภอหล่มเก่า ประมาณ ๔ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลหินฮาว	อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านเนิน	อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหล่มเก่า	อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลหมากแข้ง	อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

การตั้งหมู่บ้านมักจะรวมตัวกันตั้งบ้านเรือนกันเป็นหย่อมเป็นหมู่บ้าน ซึ่งมีทั้งหมด ๑๗ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะตั้งอยู่ตามถนนหนทาง ตามหนองน้ำ ตามลำห้วยที่มีอยู่เดิม

๒) เนื้อที่ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐๓.๘๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๔,๘๘๑ ไร่

๓) แผนที่ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลวังบาล

ภาพที่ ๑ แสดงแผนที่ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลวังบาล

๔) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลวังบาล ทางทิศตะวันตกของตำบล เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนทอดเป็นทิวยาว ลักษณะพื้นที่จะลาดเอียงจากด้านทิศเหนือลงมาทางทิศใต้ และมีลำห้วยวังบาลไหลผ่านทางตอนกลางของตำบล

๕) สภาพภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู คือ

ฤดูฝน จากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว จากเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

ฤดูร้อน จากเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน

๖) ประชากร

ประชากรทั้งสิ้นตามทะเบียนราษฎร ๒,๙๘๖ ครัวเรือน จำนวน ๑๑,๖๓๒ คน แยกเป็น

ชาย ๕,๖๕๑ คน หญิง ๕,๙๘๑ คน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

ตาราง แสดงจำนวนประชากรของตำบลวังบาลตามทะเบียนราษฎร

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ประชากร (คน)			จำนวน ครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านภูปูน	นางกำไร นันทกุล	๑๙๒	๑๘๐	๓๗๒	๑๑๔
๒	บ้านนาทราย	นายอนุชิต ศรีธรรม	๒๔๐	๒๙๓	๕๓๓	๑๕๐
๓	บ้านนาทราย	น.ส.บุญญาดา มุลตรี	๒๔๙	๒๘๒	๕๓๑	๑๗๕
๔	บ้านน้ำครั่ง	นางเกษร จันทรแดง	๒๘๐	๓๖๓	๖๔๓	๑๙๙
๕	บ้านน้ำครั่ง	นางสาวกาญจนา กองเกี้ยว	๑๘๕	๑๙๘	๓๘๓	๑๓๓
๖	บ้านหนองไผ่	นายเชกศักดิ์ ทองช่วง	๑๐๓	๑๐๓	๒๐๖	๖๒
๗	น้ำครั่งน้อย	นายวุฒิชัย ทองเขียว	๑๕๐	๑๒๒	๒๗๒	๗๖
๘	บ้านวังบาล	นายเลิศชัย วงศ์ทอง	๒๓๑	๓๐๓	๕๓๔	๑๘๑
๙	บ้านวังบาล	นายนาวิ โพศรีจันทร์	๓๕๑	๔๐๑	๗๕๒	๒๖๐

๑๐	บ้านวังบาล	นายสุทีป จีแจ่ม	๔๓๓	๔๙๑	๙๒๔	๓๑๑
๑๑	บ้านเหมืองแบ่ง	นายประถม เชื้อบุญมี	๔๙๒	๕๗๔	๑,๐๖๖	๓๑๑
๑๒	บ้านขี้นาค	นางณิกุลภรณ์ ศรีคำ	๔๑๘	๔๖๓	๘๘๑	๒๖๓
๑๓	บ้านห้วยหอย	นายนิคม ทองแช่	๒๕๕	๒๘๙	๕๔๔	๑๖๐
๑๔	บ้านทับเบิก	นายใจ แซ่เถา	๘๒๗	๘๗๕	๑,๗๐๒	๔๑๗
๑๕	บ้านวังบาล	นางรุ่งนภา นวลเคน	๒๒๑	๒๑๙	๔๔๐	๑๔๕
๑๖	บ้านทับเบิกใหม่	นายวันชัย ชยารมย์	๘๔๒	๘๒๓	๑,๖๖๕	๕๔๐
๑๗	บ้านนาสะอูง	นายมี ใจแถม	๑๒๔	๑๒๗	๒๕๑	๘๒
รวมทั้งสิ้น			๕,๕๙๓	๖,๑๐๖	๑๑,๖๙๙	๓,๕๗๙

ข้อมูลจากสำนักทะเบียน อำเภอหล่มเก่า ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๖

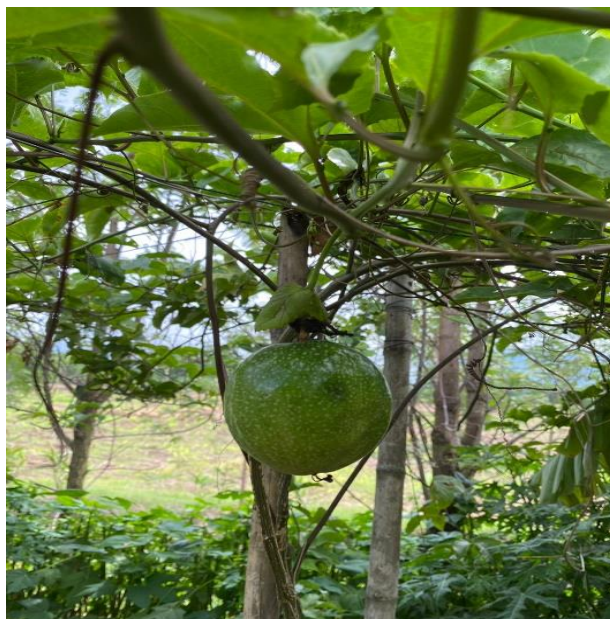
- ๑) ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

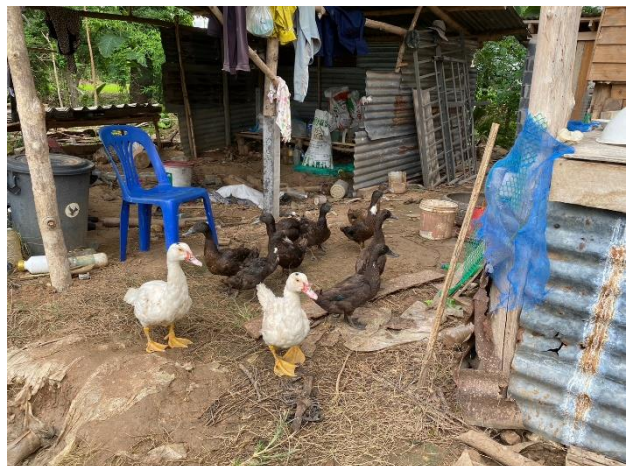
โคก หนอง นา แบบผสมผสาน ของ นายวิชัย ไตรระหัน หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำครั่ง ตำบลวังบาล

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๑-๑๓ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ของ นายนฤทธิ์ วันชัย บ้านนาทราย

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๑ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๔ ของ นางสาวเตือนใจ รักษาบุญ บ้านน้ำครั่ง

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๑ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๙ นางหนูเรียบ โพธิ์ศรีจันทร์

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๓ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๔ หมู่ที่ ๙ ของนายปวิวัติ พนาธิกุล

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๔ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๐ หมู่ที่ ๑๑ ของนางนงนุช แก้วกลิ้ง

โคก หนอง นา แบบผสมผสาน พื้นที่ ๑ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๖ ของนางกัญญาณัฐ กุลสิงห์

๒) ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือ และอุปกรณ์อย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน งานแกะหนังตลุง งานทอผ้าด้วยมือ งานเย็บปักถักร้อย การทำหัวโขน

งานจักสาน กระติ๊บข้าว นายมัก หันธนู เลขที่ ๔๐ หมู่ที่ ๒ บ้านนาทราย

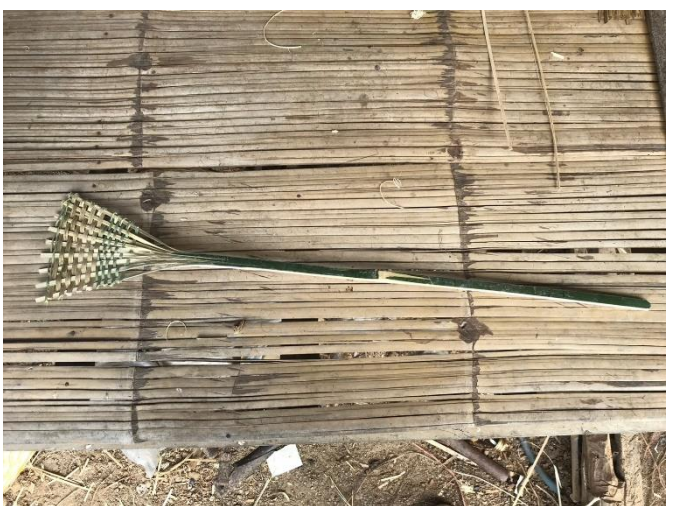
งานจักสาน กระดังกระเบียน นายเสถียร วันยศ หมู่ที่ ๒ บ้านนาทราย

งานจักสาน เปล กระดังกระเบียน ของนายสุณา ทองยอด อายุ ๖๖ ปี เลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๙

งานจักสาน หวด ของนายแว่น รักดีสอน อายุ ๗๔ ปี เลขที่ ๗๗ หมู่ที่ ๑๓ โทร.๐๖๕-๘๐๒๙๗๐๒

งานจักสาน ข้อง และ หวด ของนายประกาย แพงคำ อายุ ๗๓ ปี เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๑๒

งานจักสาน กระดังกระเบียน และ กระต๊อบข้าว ของนายเชียน สายคำพล อายุ ๗๖ ปี เลขที่ ๓๗ หมู่ที่ ๑๒

งานจักสาน ชุ่มไก่ กระติ๊บข้าว และเป้ใส่ผัก ของนายสุวรรณ ศิริวรรณ อายุ ๖๖ ปี เลขที่ ๑๐๙ หมู่ที่ ๑๒

งานจักสาน ไม้กวาด และหวด ของนายดำเนิน มีแสงสิน อายุ ๗๑ ปี เลขที่ ๑๔๙ หมู่ที่ ๑๑

งานจักสาน กระดังกระเปียน และกระต๊ับข้าว ของนายเยาวเรศ ระลึก เกิดวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๙ อายุ ๘๗ ปี
เลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๑

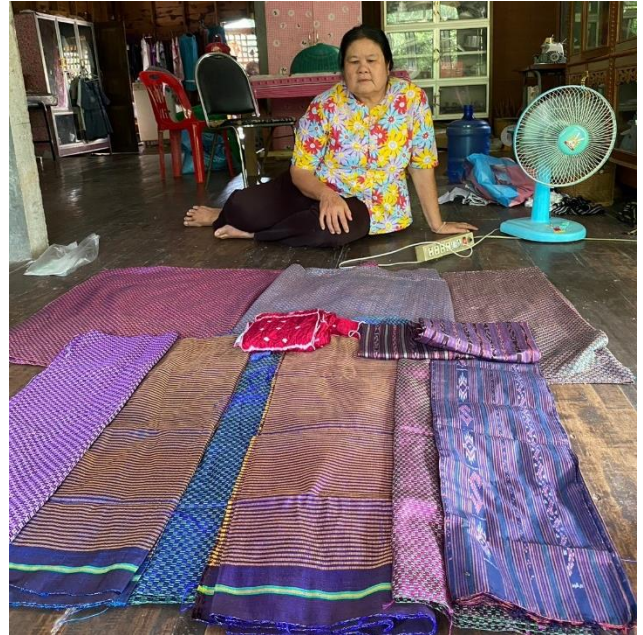
งานจักสาน กระติบข้าว และ หวด ของนายเกี้ยง สายจันมี อายุ ๙๐ ปี เลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๖

งานทอผ้าด้วยมือ โดย กลุ่มทอผ้า ศูนย์วัฒนธรรม วัดศรีฐานปยาราม เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๑๕

งานทอผ้าด้วยมือ นางหนูยิ้ม แพทย์ไชโย อายุ ๖๙ ปี เลขที่ ๑๑๘ หมู่ที่ ๑๓

งานทอผ้าด้วยมือ นางสมฤทัย มาแก้ว อายุ ๖๓ ปี เลขที่ ๖๘ หมู่ที่ ๑๓ โทร.๐๙๖-๘๖๙๕๒๒๓

งานทอผ้าด้วยมือ นางน้อม สายแก้วเกิด เกิดเมื่อปี ๒๔๘๓ อายุ ๘๓ ปี เลขที่ ๑๑๕ หมู่ที่ ๑๐

งานทอผ้าด้วยมือ นางมูล ปัญิกิติ เกิดเมื่อปี ๒๔๘๓ อายุ ๘๓ ปี เลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๑๐

งานทอผ้าด้วยมือ นายสยาม สัมพันธ์ อายุ ๖๒ ปี เลขที่ ๕๕ / ๑ หมู่ที่ ๑๐ โทร.๐๙๔-๗๕๗๘๕๙๙

งานเย็บปักถักร้อย ตุง นางกงใจ สายวงกลม อายุ ๗๔ ปี เลขที่ ๑๕๔ หมู่ที่ ๙ โทร.๐๘๗-๐๖๗๘๗๙๖

งานเย็บปักถักร้อย กลุ่มแม่บ้าน วิสาหกิจชุมชน หมู่ที่ ๑๔ และ ๑๖ บ้านทับเบิก

ร้อยงานเย็บปักถักร้อย กลุ่มแม่บ้าน วิสาหกิจชุมชน หมู่ที่ ๑๔ และ ๑๖ บ้านทับเบิก

งานเย็บปักถักร้อย ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าม้ง หมู่ที่ ๑๔ และ ๑๖ บ้านทับเบิก

งานเย็บปักถักร้อย ตุง นางเหล็ก แก้วผ่าน เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๙

๓) ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักร เป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต โดยมีเป้าหมายการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการบริการ เช่น การทำเครื่องเรือนจาก ไม้แปรรูป (โต๊ะ/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่างๆ จากยางพารา เป็นต้น

โรงงานมะขาม ชิม & ขวัญ บริษัท ศรีแก้ว จำกัด นางนงนุช แก้วกลิ้ง เลขที่ ๒๐ หมู่ที่ ๑๑

โรงงานมะขาม แม่เล็ก (ครูหนูประพิศ) เลขที่ ๑๒๙ หมู่ที่ ๓

- ๔) ด้านการแพทย์ไทยคือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดไทย/การนวดประคบสมุนไพร) การใช้สมุนไพร ในการรักษาโรค การผดุงครรภ์พื้นบ้านโดยหมอดำแย ของชาวไทยมุสลิม (โต๊ะบิแดด)

การนวดไทย/การนวดประคบสมุนไพร วัดศรีฐานปัยาราม เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๑๕

- ๕) **ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบ ชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น

- ไม่มี

- ๖) **ด้านศิลปกรรม** คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน และการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว ลำตัด ลิเก หมอลำ โนรา เป็นต้น

จิตรกรรม ฝาผนัง วัดศรีมงคล บ้านนาทราย

การละเล่นพื้นบ้าน แม่นางดั่ง แม่นางกวัก โดย นางตีด มีบัวทอง ร่างทรงเจ้าพ่อตอมาตย์ อายุ ๙๗ ปี เลขที่ ๑๒๕ หมู่ที่ ๑๕

- ๗) ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ ภาษายถิ่น หนังสือตำรา ตำรับอาหาร งานประพันธ์/บทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่างๆ เป็นต้น
- ไม่มี
- ๘) ด้านอื่นๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

วิศิวิต ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าม้ง หมู่ที่ ๑๔ และ ๑๖ บ้านทับเบิก

วิถีชีวิต ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าม้ง หมู่ที่ ๑๔ และ ๑๖ บ้านทับเบิก